

Coborârea

Alexandru Ciocioi

Coborârea

Am uitat să vă spun ...

Am început să vorbesc cu iarba, cu florile, cu pomii, cu pomul acesta care m-a chemat și eu m-am dus și m-am plimbat prin el, ajungând până sus, în ultima ramură de unde mângâiam cerul, un cer pe care îl cunoșteam, un cer pe care l-am purtat în mine de când m-am născut și mă întrebam cum a ajuns el acolo, drept lemn mișcător cu palmele împodobite de frunze născând visuri colorate pe care le las să cadă în iarbă, neștiind niciodată de câte ori am învățat o bucată de lut să vorbească, neștiind niciodată dacă fruntea unui basm a fost înfiorată de aerul viu dintre mine și foc. Și-am coborât pe neliniștea pietrei într-o durere de slavă, având inima crăpată adânc, până la copilărie ...